

holdes, maatte mene, at denne ogsaa burde gælde de i det oprindeligt forelagte Lovforslag omhandlede Personer».

Angaaende det til § 37 stillede Ændringsforslag, hvorved Adgangen til at faa tilkendt *Hædersgaver* efter Lovforslaget udvidedes til at omfatte *Personer, som har været Ofre for de saakaldte Clearing-Mord*, eller deres efterladte, udtaler Udvalget: »Ændringsforslaget, som er stillet af Ministeren for særlige Anliggender, tiltræder Udvalget ud fra den Betragtning, at Clearing-Mordene maa ligestilles med den Nedskydning af Gidsler, som fandt Sted i andre besatte Lande, og som i alt Fald i Norge er inddraget under tilsvarende Hædersgavebestemmelser. Paa samme Maade har Udvalget yderligere tiltraadt Ændringsforslag til § 37, ligeledes stillet af Ministeren for særlige Anliggender. Ved dette Ændringsforslag tildeles der det danske Politis og Grænsegendarmeris Ofre under Besættelsestiden Ret til Hædersgaver paa lige Fod med Frihedsbevægelsens aktive Deltagere og Medlemmer af det kommunistiske Parti.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Afsnit 4 om *Erstatning for Tingsskade* har Udvalget overvejet Mulighederne for en Udvidelse af Forslagets Regler, saaledes at Erstatning kan ydes til Personer, der har været Ofre for Bombardementer, som Tillæg til Krigsforsikringserstatningerne.

Der har ikke kunnet opnaas Enighed om en saadan Udvidelse. Ministeren for særlige Anliggender har henledt Udvalgets Opmærksomhed paa, at hele Forholdet om Krigsforsikringserstatningerne er til Overvejelse i Regeringen.»

Der var i Udvalget nogen Bekymring for de Konsekvenser, § 63 kunde medføre. »Man har anset det for betænkeligt at opretholde denne Bestemmelse i Forslaget, hvorved der gives en temmelig vid Adgang til at dispensere fra næsten enhver Bestemmelse i Lovforslaget. Paa den anden Side har Udvalget ikke ment at ville stille noget Ændringsforslag til denne Paragraf. Udvalget er imidlertid beroliget ved, at § 63 kun kan komme til Anvendelse, hvor ganske særlige Forhold taler derfor, altsaa som en ren Undtagelse. Det er ligeledes en Betyrrelse, at denne Dispensationsbeføjelse kun kan anvendes med Tilslutning i hvert enkelt Tilfælde af Finansministeren og Rigsdagens Finansudvalg. Der er Enighed i Udvalget om, at Rigsdagens Tilslutning til denne Paragraf ikke kan danne Præcedens for fremtidig Lovgivning.»

Oluf Pedersen (D. R.) kunde ifølge en Særudtalelse tiltræde Flertallets Betænkning som et stort Fremskridt, men han ønskede, at ogsaa Hædersgaven kom til at omfatte de tilfældige Ofre, at de 50 Kr. ugentlig for Ophold i tysk Koncentrationslejr blev forhøjet til 100 Kr., og at de to Medlemmer, der skal beskikkes af Ministeren efter Indstilling af Frihedsbevægelsens Samraad, i Stedet for blev valgt af Rigsdagen.